Nieuwsbrief van het Brussels Parlement

Nr 5 Juli 2007 - zitting 2006-2007

TWEETALIG INFORMATIETIJDSCHRIFT VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT

Editoriaal

Eind mei discussieerde het Brussels Hoofdstedelijk parlement over enkele belangrijke teksten. Er was het ontwerp van ordonnantie "houdende de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen". Er was ook een voorstel van resolutie "betreffende de uitvoering van een beleid ter regeling van de huurprijs". Het zijn twee maatregelen waarmee ons parlement het wonen in Brussel wil verbeteren. Meteen gaat het naar de kern van waar ons gewest mee bezig is.

Het ontwerp van ordonnantie over energieprestaties van gebouwen wil bewerkstelligen dat gebouwen in Brussel energiezuiniger worden. Elk gebouw heeft in het dagelijkse gebruik energie nodig. Hoeveel hangt af van de functies van het gebouw: een appartementsgebouw heeft energie nodig voor verwarming, verlichting, liften. Een opslagruimte heeft een veel lager verbruik.

Qua woningen in België wordt er heel wat energie verspild: ons land heeft het grootste verlies van warmte in woningen van heel Europa. 70% van de broeikasgassen komt in Brussel van gebouwen (dus niet van verkeer of industrie). Vandaar focust de nieuwe Brusselse wet (ons ontwerp van ordonnantie) vooral op woningen van particulieren. We willen die woningen energiezuinig maken. Hoe? Met een nieuwe aanpak in het Brussels Hoofdstedelijk gewest: wie voor een grote renovatie of een nieuwbouw een vergunning nodig heeft, zal voortaan moeten voldoen aan normen inzake energieprestaties. Nieuwe woningen in Brussel zullen energiezuinig zijn. Dat is de Brusselse bijdrage aan de vermindering van de CO_2-uitstoot.

Maar we doen het niet alleen voor Kyoto. De Brusselaar zal het verschil ook voelen in zijn portemonnee. In een goed geïsoleerde woning gaat de warmte niet verloren en moet er minder hard gestookt worden. Dat spaart geld uit. In de debatten in het parlement werd er bovendien ook aandacht gevraagd voor sociale woningen. De nieuwe generatie sociale woningen moeten goed geïsoleerd zijn. Want voor huurders die met weinig moeten rondkomen, is een energiezuinige woning extra belangrijk.

Met de ordonnantie over de energieprestaties van gebouwen heeft het Brussels Hoofdstedelijk parlement een duurzame, milieuvriendelijke en sociaal rechtvaardige maatregel gestemd. Alle meerderheidspartijen en zelfs de oppositiepartijen Groen! en MR hebben mee hun akkoord gegeven. Iedereen was het er over

...pagina 2

BRUSSELS GEWEST LEVERT ZIJN BIJDRAGE IN DE REALISATIE VAN DE KYOTO DOELSTELLINGEN

Het ontwerp van ordonnantie in verband met de energieprestatie (*) en het binnenklimaat van gebouwen is de omzetting van een Europese richtlijn van 16 december 2002. Deze richtlijn verplicht de lidstaten maatregelen te treffen op verschillende niveaus:

1. om de energetische performativiteit van gebouwen te meten, is er een berekeningsmethode uitgewerkt;
2. er gelden minimumeisen qua energieprestatie voor nieuwe gebouwen en ook voor gebouwen groter dan 1.000 m^2 die een serieuze renovatie ondergaan;
3. er is de verplichte certificering bij nieuwbouw, verkoop of verhuring van een gebouw, die overigens ook geldt voor gebouwen die publiek toegankelijk zijn;
4. strengere controle op de periodieke keuringen van verwarmings- en koelinstallaties.

Ordonnantie over energieprestatie van gebouwen strenger dan EU-richtlijn

De ordonnantie gaat verder dan de EU-richtlijn, omdat het vooral de residentiële woonsector is, die aan de basis ligt van de CO_2-uitstoot.
Om de doelstellingen van Kyoto te verwezenlijken (een vermindering met 7,5 % van de broeikasgassen in België) moet het Brussels gewest prioriteit geven aan een verbetering van de energieprestaties van gebouwen.

In haar inleidende toelichting heeft milieuminister Evelyne Huytebroeck opgemerkt dat we hier in België al jarenlang gebouwd hebben net zoals in het Middelandse zeegebied. Een recente EU-enquête (EURIMA) wijst België met de vinger als het land met het grootste verlies aan warmte in woningen in heel Europa.
De ordonnantie is niet van toepassing op gebouwen van minder dan 50 m^2 (behalve als ze dienen om er te wonen), tijdelijke constructies, plaatsen voor eredienst, industriële sites en werkplaatsen.

De EPG-procedure

Net zoals bij de collega-gewesten, loopt er een EPG-procedure (EnergiePrestatieGebouw) voor alle nieuwe gebouwen en voor alle grondige renovaties waarvoor een stedenbouwkundige vergunning vereist is. De architect krijgt een grotere verantwoordelijkheid toebedeeld.
De minister weerhoudt vijf stadia in deze EPG-procedure:

- het indienen van de vergunningsaanvraag;
- het afleveren van de vergunning;
- het verplicht bekend maken van het begin der werken;
- het aanduiden van een EPG-adviseur voor de duur van de werf;
- het afgeven van de EPG-verklaring bij Leefmilieu Brussel, na voltooiing van de werken. Na het onderzoek vanwege Leefmilieu Brussel volgt er een EPG-attest dat tien jaar geldig blijft.

Voor kleine renovaties komt er een vereenvoudigde procedure.
Voor elk gebouw dat bestemd is voor verkoop of verhuur, moet de eigenaar een energiebewijs kunnen voorleggen. Hij/zij doet een beroep op een erkende EPG-certificeerder, die een certificaat opstelt dat tien jaar geldig blijft.

Er kan een financiële sanctie opgelegd worden als men de energie-vereisten niet heeft nageleefd bij het optrekken van een nieuw gebouw of bij een serieuze renovatie. Er is ook voorzien in administratieve en strafrechtelijke sancties wanneer men de regels niet respecteert.

De ordonnantie heeft tot doel:

- de verbetering van de energieprestaties van gebouwen;
- de verbetering van het binnenklimaat (frisse lucht, extractie van vocht, tegen oververhitting in de zomer);
- de primaire energiebehoeften verkleinen;
- de CO_2-uitstoot verminderen.

Ontwerp lichtjes bijgestuurd in de commissie Leefmilieu

Tijdens de algemene bespreking in de commissie Leefmilieu, Natuurbehoud, Waterbeleid en Energie rijzen er uiteraard vragen over de praktische toepassing van deze ordonnantie. Ook over de kwalificatie en de opleiding van de EPG-adviseurs en de certificeerders heerst er enige onzekerheid, zowel bij de leden van de oppositie als bij deze van de meerderheid.
Jacqueline Rousseaux (MR) pleit ervoor een en ander af te stemmen op de andere gewesten en de administratieve rompslomp zo beperkt mogelijk te houden. Ook **Els Ampe (Open VLD)** maakt zich zorgen over het verschil in de berekeningsmethode en de procedure tussen Brussel, Vlaanderen en Wallonië. Brussel wil nog meer doen dan wat de EU-richtlijn voorschrijft, maar de procedure is omslachtig en de efficiëntie is lang niet zeker, merkt zij op.
Marie-Paule Quix (sp.a-spirit), hierin bijgetreden door **Yaron Pesztat (Ecolo)**, verzoekt de minister deze energiebesparende maatregelen ook toe te passen op de sector van de sociale huisvesting. Zij betoogt dat in heel wat sociale woningen de lasten vaak hoger liggen dan de huurprijs. Voor de minstbedeelden vormen de facturen voor energiebevoorrading en –verbruik een harde dobber.
André du Bus de Warnaffe (cdH) wil weten of er al een gebouwenkadaster is gemaakt om te achterhalen hoeveel en welke gebouwen er voldoen aan deze nieuwe normen van energieprestatie. En of er, op basis van een dergelijk kadaster, een agenda is opgesteld om de doelstellingen scherper te stellen in de nabije toekomst.

Minister Huytebroeck erkent dat er nog veel werk van sensibilisering, informatie-

verstrekking en opleiding te doen is om de EPG te verbeteren.
Volgens haar mag het Brussels gewest er prat op gaan dat zijn ontwerptekst vooruitstrevender is dan de Europese richtlijn. Er komen nieuwe verplichtingen, juist, maar er komen ook nieuwe opportuniteiten. En die dragen bij tot een betere levenskwaliteit in het gewest. In Brussel is 70 % van de broeikasgassen te wijten aan de gebouwen. En dus moeten we hier andere prioriteiten leggen dan elders in het land.

De bespreking verloopt in een constructieve sfeer en levert enkele amendementen op, die zowel aan de vorm van het ontwerp als aan de EPG-procedure ten goede komen. Met 8 stemmen bij 4 onthoudingen krijgt de ontwerp-ordonnantie er het fiat om ter eindstemming voorgelegd te worden aan de plenaire vergadering van het parlement.

'Geen immo-markt met twee snelheden'

Een kort overzicht van het plenumdebat

Tijdens de plenumvergadering van vrijdag 1 juni ll. wordt de ordonnantie goedgekeurd met 49 stemmen bij 30 onthoudingen.
Voorafgaand kunnen de afgevaardigden van de fracties hun zienswijze toelichten. Er volgen nog enkele commentaren, die een boeiende aanvulling zijn op de besprekingen in de commissie. Hierbij een echo in telegramstijl.

- Namens haar fractie schaart **Caroline Persoons (MR)** zich voor 100 % achter de doelstellingen van de EU-richtlijn én van deze ordonnantie, maar zij heeft problemen met het gebrek aan transparantie. We blijven in het ongewisse over de inhoud van de uitvoeringsbesluiten (dit lijkt wel een kader-ordonnantie), over de precieze timing en over de financiële implicaties van deze operatie.
- Er mag geen immo-markt met twee snelheden tot stand komen, aldus **Stéphane de Lobkowicz (cdH)**. Met aan de ene kant zij die zich een eigen haard met hoge energie performativiteit kunnen veroorloven en zij die tevreden moeten zijn met de overschot, waar ze exorbitante prijzen moeten betalen voor hun energiebevoorrading. En het is vooral de sector van de sociale huisvesting waar energiebesparing zich opdringt.
- De ecologie moet menselijk blijven, betoogt **Olivia P'tito (PS)**. De strijd tegen de opwarming van de aarde mag niet op

(*) De energieprestatie van een gebouw is de hoeveelheid energie die nodig is om aan verschillende behoeften tegemoet te komen (verwarming, warm water, koeling, ventilatie, verlichting, ...) rekening houdend met de kenmerken van het gebouw en van de installaties (isolatie, belichting, zelfproductie van energie, ...).

de rug van de zwakkeren gebeuren. De inspanningen die de overheid vraagt, moeten afgestemd zijn op het draagvlak van iedere burger. Trouwens, deze kwestie van klimaatverandering en energieschaarste, houdt kansen in om nieuwe activiteiten en jobs te ontwikkelen.

- Volgens **Yaron Pesztat (Ecolo)** kadert deze ordonnantie perfect in de ecologische politiek van Ecolo. Vooreerst is er de zorg om het leefmilieu (strijd tegen opwarming van het klimaat), dan is er de sociale bekommernis (minder betalen voor huur en lasten) en vervolgens is er een economisch perspectief (de uitbouw van een sector die garant staat voor nieuwe jobs). Ecologische politiek omvat altijd deze drie dimensies.
- Er is voor de overheid een methode om zware energie-investeringen te financieren: het systeem van de derde investeerder, herinnert **Marie-Paule Quix (sp.a-spirit)**. Dat komt erop neer dat de derde investeerder analyseert welke energie-investeringen nodig zijn voor welke besparingen en de financiële middelen voorziet, waarna de overheid deze derde partner terugbetaalt via de besparingen op de energiefactuur. De minister zou terzake initiatief moeten nemen.
- De minister had beter haar pijlen gericht op de energie-veelvraters, beweert **Viviane Teitelbaum (MR)**, want er is geen klein beetje verschil tussen een toren van kantoren en een appartementsblok met alle wanden in glas. En dan kon zij het fameuze principe van 'de vervuiler betaalt' hanteren.
- Tot slot benadrukt **leefmilieu-minister Huytebroeck** dat het wel degelijk om een kader-ordonnantie gaat. De uitvoeringsbesluiten zullen belangrijk zijn en het overleg met de vele actoren op de markt is al aangevat. De toepassing van deze ordonnantie zal inderdaad een omwenteling teweeg brengen in de bouw- en renovatiesector. En daarom staat nu al vast dat deze EPG-ordonnantie in de loop van de jaren verschillende aanpassingen zal ondergaan. ■

Condensatieketel

Editoriaal

eens dat dit een belangrijke en correcte maatregel was.

U vindt op de eerste pagina van deze nieuwsbrief meer informatie over de ordonnantie over energieprestaties.

Wij wensen u een boeiende lectuur.

Jan BÉGHIN
Eerste Ondervoorzitter

Eric TOMAS
Voorzitter

HET PARLEMENT VRAAGT DE FEDERALE OVERHEID OM HULP VOOR DE OMKADERING VAN DE HUURPRIJZEN

Meerdere studies, zowel van de overheid als van de privésector, wijzen erop dat een toenemend aantal Brusselaars, waaronder ook personen met middelgrote inkomens, het steeds moeilijker hebben om een geschikte woning te vinden. Hoewel de grondwet het recht op wonen erkent, zou het dus niet meer voor iedereen gelden. De helft van de hoofdstedelijke bevolking, ongeveer 250.000 gezinnen, beantwoordt aan de voorwaarden om aanspraak te kunnen maken op een sociale woning. 20.000 à 28.000 Brusselaars staan op de wachtlijst voor een sociale woning.

Op initiatief van parlementsleden Alain Daems (Ecolo) en Julie Fiszman (PS) heeft het Brussels parlement op 1 juni een voorstel van resolutie aangenomen waarmee het de Brusselse regering verzoekt om een omkadering van de huurprijzen in te voeren. De tekst werd met 45 stemmen voor en 26 tegen aangenomen.

Het voorstel van resolutie was ook ondertekend door de cdH, de CD&V en sp.a-spirit. Alle amendementen werden verworpen, ook die van Open VLD, een partij die bij de meerderheid hoort.

Samen met de federale overheid zou het Brussels Hoofdstedelijk gewest in functie van de aard van het eigendom (oppervlakte, aantal kamers, staat, ligging enz.) richthuurprijzen moeten bepalen. Eigenaars zouden fiscaal worden aangemoedigd om hun huurprijzen in overeenstemming te brengen met de richtprijzen. Als ze dat niet doen, worden ze zwaarder belast. De verplichte en gratis registratie van huurcontracten zou ook eenvoudiger worden. De huurprijs zou vastgelegd worden voor een periode van negen jaar. Dat geldt ook voor contracten met een korte looptijd. De huurprijs moet worden uitgehangen zodra het eigendom op de huurmarkt komt. Inmiddels is dit trouwens wettelijk verplicht. Een andere nieuwigheid is dat men het aandeel van de uitgaven voor de huishuur geleidelijk verhoogt om ze zwaarder te laten doorwegen in de berekening van de prijsindex. Zo wordt de druk van de huurprijzen op de gezinsbudgetten objectiever weergegeven. De BTW op de bouw van sociale woningen zou worden verlaagd. Ook dat is inmiddels een feit: de BTW bedraagt nu nog slechts 6%.

Meer dan een Brusselaar op twee is huurder

Meer dan de helft van de Brusselse gezinnen huurt een woning. In Vlaanderen en Wallonië is het aandeel van personen die eigenaar zijn van hun woning veel hoger.

Meer dan de helft van de gezinnen die een woning huren, moet rondkomen met een maandelijks inkomen van minder dan 1000 euro. Van die gezinnen heeft slechts de helft inkomsten uit een beroepsactiviteit.

De indieners van de resolutie zijn van oordeel dat de prijzen van de woningen sneller zijn gestegen dan de inkomens van de gezinnen. Het is een nefast effect van de boom op de immobiliënmarkt die op het einde van de jaren tachtig is begonnen en waardoor de koopprijzen van huizen en appartementen tussen 1998 en 2003 meer dan verdubbeld zijn. De prijsstijgingen waren in verhouding veel hoger voor bescheiden woningen dan voor middelgrote woningen.

Steeds meer alleenstaanden

Het huisvestingsbeleid is voornamelijk een bevoegdheid van de gewesten. De huurcontracten en bepaalde fiscale aangelegenheden, zoals de belasting op meerwaarden uit vastgoed, de BTW en de aftrekbaarheid van hypothecaire leningen, worden echter nog steeds door de federale overheid geregeld.

Het aanbod van sociale woningen voldoet lang niet aan de vraag. Bovendien neemt het aantal alleenstaanden steeds toe, waardoor de druk op de huurmarkt nog vergroot.

Er zijn nog steeds veel woningen met een ondermaatse kwaliteit in Brussel. Een op vijf woningen heeft geen badkamer en in 40% van de gevallen is er geen centrale verwarming. Een op tien woningen beantwoordt niet aan de vereisten.

Volgens het Observatorium van de huurprijzen zijn de kosten tussen 1998 en 2004 met meer dan 25% gestegen terwijl het gezondheidsindexcijfer, waarop de wettelijke indexeringen van de huurprijs gebaseerd zijn, slechts met 10% is gestegen.

40% van het gezinsinkomen gaat naar huisvesting

Een gemiddeld Brussels gezin besteedt 30% van het inkomen aan huisvesting. Meer dan een op twee gezinnen besteedt er niet minder dan 40% van het inkomen aan. Dat is te veel en zorgt ervoor dat andere basisnoden in het gedrang komen. Niet alleen gezinnen met een laag inkomen, maar ook middeninkomens worden door de crisis getroffen.

Hoewel er op gebied van huisvesting een heel arsenaal aan steunmaatregelen van de overheid bestaat, hebben de Brusselse gezinnen met de laagste inkomens geen andere keuze dan een beroep te doen op openbare of gesubsidieerde huisvesting. Die mogelijkheden volstaan echter niet om grote gezinnen op te vangen. Soms zien zulke gezinnen zich dan ook genoodzaakt om het Brussels Hoofdstedelijk gewest te verlaten.

«Het is noodzakelijk om de prijzen aan te pakken»

Volgens een studie van Dulbea (het departement voor toegepaste economische wetenschappen van de Université libre de Bruxelles) uit 2004, kan een groter aanbod van betaalbare woningen ervoor zorgen dat de huurprijzen op een sociaal aanvaardbaar niveau blijven. De geplande toename van het aanbod van openbare en gesubsidieerde woningen zal echter maar een gering effect hebben op de huurprijzen in de privésector. Volgens Dulbea zal het systeem van de huurtoelagen op korte termijn een enorme stijging van de huurprijzen veroorzaken als het aantal woningen niet tegelijkertijd aanzienlijk stijgt. In de studie staat dat de sociale gevolgen dramatisch zullen zijn als er niets wordt gedaan aan de prijzen op de privémarkt.

De verenigingen die zich verzamelen onder de vlag van de Brusselse Bond voor het Recht op Wonen verzoeken de federale overheid om de huurprijzen in overleg met het Brussels Hoofdstedelijk gewest te omkaderen. Beide regeringen hadden zich daar overigens reeds toe geëngageerd. De bedoeling is om de evolutie van de huurprijzen te reguleren teneinde nefaste sociale gevolgen van prijsstijgingen die niet in verhouding zijn met de indexering te vermijden. Men wil ook de verhoging van de huurprijs afhankelijk maken van kwalitatieve verbeteringen aan de woning.

Er zou dus op basis van de voornoemde criteria een tabel met richthuurprijzen worden opgesteld. Gemengde commissies van huurders en verhuurders zouden erover waken dat de gevraagde huurprijzen in verhouding zijn met de kwaliteit van de woningen.

De parlementsleden vinden dat de huurwetgeving ook moet worden aangepast omdat de beëindiging van de looptijd van een huurcontract voor een hoofdverblijfplaats vaak een aanleiding is om een verhoging van de huurprijzen op te dringen die niet in verhouding staat tot de inflatie. Verhuurders hebben dan ook de neiging om de termijn van de huurcontracten kort te houden.

Hoorzittingen met talrijke experts

Het Brussels parlement heeft hoorzittingen georganiseerd met meerdere experts van allerlei slag uit België en het buitenland.

Volgens het Algemeen Eigenaarssyndicaat zou een inperking van de vrije bepaling van de huurprijzen ertoe leiden dat het globale woningaanbod inkrimpt en dat het bijna onmogelijk wordt om een huurder die zijn verplichtingen niet naleeft uit zijn woning te zetten. De netto-inkomsten uit verhuring zouden 2,5% tot 3% van de huurprijs bedragen.

José Garcia, vertegenwoordiger van de Franstalige huurdersbond ***Syndicat des locataires***, staat achter de resolutie. Volgens hem kan ze minstens 80% van de problemen oplossen, maar moet de maatregel worden aangevuld met meer openbare huisvesting. Er zouden meer dan 30.000 woningen nodig zijn om aan de vraag te beantwoorden. Volgens de heer Garcia zouden 80% van de huiseigenaren slechts één onroerend goed bezitten. De Franstalige huurdersbond vindt het ook een goed idee om de huurprijzen gedurende negen jaar te bevriezen, ongeacht het aantal huurders dat tijdens die periode het eigendom betrekt en de looptijd van het huurcontract. De heer Garcia twijfelt er echter aan of de paritaire commissie het binnen de zes maanden eens zou kunnen worden over de richthuurprijzen.
Volgens Corentin de Salle van het *Centre d'études Jean Gol* stijgen de Brusselse huurprijzen trager dan het gemiddelde inkomen, maar sneller dan de uitkeringen voor werklozen en invaliden. De huurprijzen zouden op dit ogenblik stijgen omdat de huurmarkt niet helemaal vrij is. De prijsstijgingen zouden te maken hebben met wettelijke problemen in verband met de bouw van woningen. Volgens het studiecentrum zou de omkadering van de huurprijzen ertoe leiden dat het aanbod afneemt, dat er een zwarte huurmarkt ontstaat en dat de kwaliteit van de woningen aanzienlijk verslechtert. De uittocht van kandidaat-huurders naar de rand zou nog toenemen.
Brussels OCMW-voorzitter Yvan Mayeur vindt het dan weer ontoelaatbaar dat de huurmarkt een "jungle" is. De eigenaars en de huurders, die tegenstrijdige doelstellingen nastreven, moeten samenwerken aan een omkadering van de huurprijzen en aan een verlichting van de financiële druk op de gezinnen.
Volgens het Parijse INSEE ***Institut National de la Statistique et des Études Économiques*** zijn de Brusselse huurprijzen, die gemiddeld 482 euro bedragen, lager dan die in de hoofdsteden van vele buurlanden. Als het onvoldoende winstgevend is om een onroerend goed te verhuren, gaat de kwaliteit van de woningen achteruit omdat eigenaars dan niet geneigd zijn om in renovatie te investeren.

Een uitgebreid debat in het parlement

Olivier de Clippele merkt namens de **MR** op dat een omkadering van de huurprijzen geen concrete oplossing zal opleveren voor mensen die een huurwoning zoeken of willen blijven huren. Volgens hem zal het systeem onvermijdelijk tot een blokkering van de huurprijzen leiden. «*Ik vrees vooral dat de 50.000 niet-professionele verhuurders worden bedreigd,*» zegt hij, en voegt eraan toe dat zulke verhuurders erg gunstig zijn voor de Brusselse huisvestingsmarkt.
De volksvertegenwoordiger vindt de procedure ook te zwaar, want die zou kandidaat-huurders er namelijk toe verplichten om zich in te schrijven op wachtlijsten als ze willen wonen in de buurt die hun voorkeur krijgt.
Een omkadering van de huurprijzen zou ertoe leiden dat de staat van een woning afhankelijk zou worden van de buurt waarin ze zich bevindt. De wijken zouden op die manier gestigmatiseerd worden. Volgens de heer de Clippele is de gemengdheid van de Brusselse wijken, waar mensen met lage en hogere inkomens samenleven, een pluspunt. Een omkadering van de huurprijzen zou de kloof tussen arm en rijk vergroten en investeringen in wijken met lage huurprijzen ontmoedigen.
De volksvertegenwoordiger is ook van oordeel dat huisjesmelkers al voldoende zware sancties riskeren, tot zelfs gevangenisstraf.

Céline Frémault (cdH) wijst erop dat veel mensen een belangrijk deel van spaargeld in huisvesting investeren. In veel gevallen is hun woning een appeltje voor de dorst wanneer ze met pensioen gaan. Er moet dan ook rekening worden gehouden met de redelijke eisen van alle partijen zonder eigenaars en huurders «*op demagogische wijze*» tegen elkaar op te zetten. Volgens het parlementslid zou een overdreven rigide regulering van de huurmarkt er enkel toe leiden dat eigenaars niet langer in woningen investeren en dat het aanbod daalt, waardoor de huurprijzen stijgen.
Céline Frémault vindt dat de resolutie gelukkig een evenwicht tussen rentabiliteit en solidariteit mogelijk maakt. Ze beschouwt de resolutie als een logisch vervolg op de beslissing van de federale overheid om paritaire huurcommissies op te richten (wat dus met de instemming van de MR gebeurde, zoals ze aanstipt) die tabellen met richthuurprijzen moeten opstellen. De bedoeling is dat eigenaars er met fiscale stimuleringsmaatregelen toe worden aangespoord om zich naar de richtprijzen te schikken.

Jean-Luc Vanraes (Open VLD) vind het jammer dat er «*geen diepgaand debat*» werd gevoerd over het voostel van resolutie, dat bepaalde politici volgens hem «*in zeven haasten voor de verkiezingen*» door het parlement wilden jagen. Hij herhaalt welke maatregelen op het gebied van huisvesting de Brusselse regering reeds heeft genomen. Zo zijn er tegen 2009, 5000 sociale en middelgrote woningen beloofd, is de Huisvestingscode ingevoerd enz. De volksvertegenwoordiger is ervan overtuigd dat de huurprijzen snel dreigen te stijgen. Er zal een duidelijk verschil te merken zijn tussen woningen waar nog in wordt geïnvesteerd en woningen die aan hun lot worden overgelaten. Een evenwichtige oplossing zou niet worden gerealiseerd door een omkadering van de huurprijzen, maar wel door de invoering van fiscale stimuleringsmaatregelen voor eigenaars die uit eigen beweging de huurprijs beperken. De heer Vanraes wijst erop dat Yves Leterme, de belangrijkste CD&V-kandidaat voor de federale verkiezingen, heeft verklaard dat het erg moeilijk is om een richthuurprijs in te voeren, maar stelt vast dat dat de Brusselse CD&V-fractie er niet van weerhoudt om het voorstel van resolutie te ondertekenen. Hij heeft gelijkaardige kritiek op de cdH, die in het federale parlement pleit voor stimulansen in plaats van dwingende maatregelen om de huurprijzen onder controle te houden.

Marie-Paule Quix (sp.a-spirit) zegt dat de Brusselse huurders kwetsbaar zijn. Ze vindt dat de maatregelen die de regering reeds heeft genomen niet volstaan om voldoende huurwoningen op de markt te brengen. Ze verwijt Jean-Luc Vanraes dat de VLD er eveneens bij de federale regering op had aangedrongen dat de huurprijzen onder controle zouden worden gehouden. De richthuurprijzen moeten aan fiscale stimuleringsmaatregelen worden gekoppeld. Eigenaars die hun prijzen niet aanpassen moeten zwaarder belast worden, op basis van de reële huurinkomsten. Het parlementslid wil dat de paritaire commissies snel aan het werk gaan.

Brigitte De Pauw (CD&V) schaart zich namens haar partij achter de huurtoelage voor de laagste inkomens. De toelage moet ten goede komen van de huurders, niet van de eigenaars. Daarom vindt ze het belangrijk dat de huurprijs wordt aangepast aan de kwaliteit van de woning. De verhuurders moeten in aanmerking komen voor fiscale stimuleringsmaatregelen.

Staatssecretaris voor Huisvesting Françoise Dupuis (PS) wijst op de specifieke situatie in Brussel, waar veel jongeren, huurders, nieuwkomers, werklozen en illegalen verblijven. Ze zegt dat de federale overheid daar echter blind voor is. Persoonlijk staat ze achter een omkadering van de huurprijzen en heeft ze voorgesteld om gemeentelijke observatoria op te richten die onderzoek ondersteunen om de richtprijzen in de verschillende wijken op te stellen. Françoise Dupuis is ook voorstander van het idee om de huurprijzen zwaarder te laten doorwegen in de prijsindex, wat er volgens haar in de meeste gevallen toe zal leiden dat de huurprijzen gematigd worden. ■

DE NALATENSCHAP VAN LEOPOLD II: WERELDERFGOED VAN DE MENSHEID

Het Brussels parlement heeft op vrijdag 1 juni een voorstel van resolutie aangenomen waarmee de regering wordt verzocht om te onderzoeken of het mogelijk is om het stedenbouwkundig erfgoed van Leopold II te laten uitroepen tot werelderfgoed van de mensheid. De volksvertegenwoordigers vragen eveneens dat er in samenwerking met de eigenaars een beschermingsprocedure voor de Koninklijke Serres van Laken wordt aangeknoopt, opdat ze op de indicatieve lijst van de Unesco zouden komen.

Het voorstel van resolutie werd ingediend door Alain Destexhe (MR), Céline Frémault (cdH), Mohamed Azzouzi (PS) en Yaron Pesztat (Ecolo) en werd aangenomen met 66 jastemmen en 8 onthoudingen.

Er staan reeds negen Belgische monumenten op de lijst van het werelderfgoed van de mensheid: de Vlaamse begijnhoven, de Onze-Lieve-Vrouwkathedraal in Doornik, Het Plantin-Moretushuis in Antwerpen, de Brusselse Grote Markt, het historische centrum van Brugge, de belforten, de belangrijkste Brusselse huizen van architect Victor Horta, de neolithische vuursteenmijnen van Spiennes en de vier scheepsliften van het Canal du centre in La Louvière en Le Roeulx, met inbegrip van de omgeving.

Een uitzonderlijke universele waarde

In 1972 nam de Unesco (een organisatie van de Verenigde Naties die zich bezighoudt met onderwijs, wetenschap en cultuur) een overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld aan. Het Comité voor het Werelderfgoed stelt een indicatieve lijst op van cultureel en natuurlijk erfgoed dat volgens de landen die deelnemen aan het verdrag – waaronder sinds 1996 ook België – een uitzonderlijke universele waarde heeft. De lijst wordt regelmatig bijgewerkt en verspreid. De Unesco wil op die manier bijdragen aan het overleven en het delen van cultureel en natuurlijk erfgoed op wereldschaal. Werelderfgoed wordt onder bescherming van de internationale gemeenschap geplaatst. Noch de nationale soevereiniteit, noch enig eigendomsrecht kan afbreuk doen aan die beschermingsprocedure.

In België zijn de gewesten bevoegd voor de bescherming van het erfgoed. Daarom ijvert het Brussels Hoofdstedelijk gewest voor de bescherming van het stedenbouwkundig erfgoed van Leopold II. De Brusselse en Vlaamse beleidsverantwoordelijken inzake monumenten en landschappen zullen de inschrijving van het erfgoed op de indicatieve lijst moeten bekrachtigen voordat de minister van Buitenlandse Zaken ze kan voorleggen aan het Comité voor Werelderfgoed, dat de uitzonderlijke universele waarde zal beoordelen. De lidstaten dienen elk jaar een lijst in bij de Unesco. De erkenningsprocedure neemt minstens tweeënhalf jaar tijd in beslag.

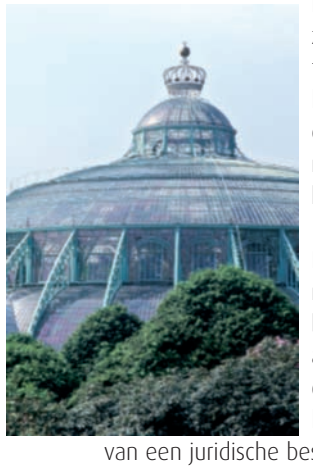

Het erfgoed moet aan meerdere voorwaarden beantwoorden. Het moet authentiek zijn en zowel op nationaal, regionaal als lokaal niveau genieten van een juridische bescherming en een beheer waardoor het behoud wordt gegarandeerd.

Samenhang tussen architectuur, landschap en stedenbouw

De initiatiefnemers van de resolutie zijn van oordeel dat Leopold II het startschot heeft gegeven voor het Belgische beleid op gebied van openbare werken. Hij heeft zijn stempel op Brussel en Tervuren gedrukt. We kunnen bijvoorbeeld verwijzen naar de verbouwing van het koninklijk paleis, naar het Jubelpark met zijn triomfboog, het museum en het arboretum van Tervuren, de aanleg van vele parken (met een totale oppervlakte van 7500 hectare, waarvan 1000 hectare in Brussel) en grote Brusselse lanen zoals de Louizalaan, de Tervurenlaan en de Vorstlaan, en tot slot ook naar de koninklijke tuinen. Wat de groene ruimten betreft, springen bijvoorbeeld het Dudenpark, het Josaphatpark, het Elizabethpark, het park van Laken en het Woluwepark in het oog. We mogen ook de basiliek van Koekelberg, het Paleis voor Schone Kunsten en de Kunstberg niet vergeten.

Leopold II heeft er ook voor gezorgd dat vele oude wijken in het centrum van Brussel werden verfraaid en hij liet het Justitiepaleis optrekken.

De parlementsleden vinden dat zijn nalatenschap van een gedurfde en vernieuwende visie op de stedenbouw uit de tweede helft van de negentiende eeuw wijst. Er is een duidelijke samenhang tussen architectuur, landschap en stedenbouw.

Leopold II hechtte veel belang aan het sociale aspect van stedenbouw. De stad moest aangepast worden om de levensomstandigheden van de bevolking en de volkshygiëne te verbeteren. Stedenbouw was voor de koning-bouwheer ook een manier om de internationale uitstraling van het land te bevorderen en een bijdrage te leveren aan de economie en het culturele leven.

Het hoogtepunt van de architectuur van ijzer en glas

Het Brussels parlement wil vooral de Koninklijke Serres van Laken laten inschrijven op de indicatieve lijst. Het serrecomplex bestaat uit drie zones.

- Een verzameling gebouwen: de 'embarcadère', de Congoserre, de wintertuin, de Maquetserre en de orangerie. Het complex staat via de Theaterserre in verbinding met het paleis;
- het plateau van de palmbomen met de 'débarcadère', de palmbomenserre, het palmbomenpaviljoen, de ijzeren kerk, de azaleaserre en de teeltserres.
- de boven- en ondergrondse galerijen en de met glas overdekte gangen die naar kleine paviljoenen tussen de twee belangrijkste serrecomplexen leiden.

Het complex werd tussen 1874 en 1905 gebouwd op initiatief van Leopold II.

De werf stond achtereenvolgens onder de leiding van de architecten Alphonse Balat, Henri Maquet en Charles Girault. De serres kunnen worden beschouwd als een hoogtepunt van de architectuur van ijzer en glas uit de negentiende eeuw. Ze bieden een overzicht van de technieken die sinds het begin van de eeuw werden gebruikt. In totaal beslaan de serres een oppervlakte van 2,5 hectare en heeft het glazen dak een lengte van 700 meter. Ze zijn dan ook uniek in de architectuurgeschiedenis. De serres horen bij de grootste tuincomplexen in privébezit van heel Europa en zijn nagenoeg intact gebleven.

Sommige plantencollecties dateren nog van de oorspronkelijke aanplantingen.

De Koninklijke Serres van Laken zijn gedeeltelijk eigendom van de staat, maar voor een gedeelte ook van de Koninklijke Schenking. Ze zijn in de lente gedurende twee weken per jaar toegankelijk voor het publiek. ■

Korte berichten

EERBETOON AAN JACQUES SIMONET

Wie **Jacques Simonet** heeft gekend als politieke medestander of tegenstander, beseft dat hij een grote leemte achterlaat in de Belgische en vooral in de Brusselse politiek: zijn kennis van zaken, zijn kwaliteiten als mens, zijn scherp verstand, zijn bijtende humor en zijn relativeringsvermogen maakten van hem een briljante en innemende persoonlijkheid.
Jacques Simonet werd geboren in Watermaal-Bosvoorde in 1963. Vanaf prille leeftijd was hij doordrongen van politiek. Als oud-leerling van gemeenteschool nr. 17 en daarna van het gemeentelijk atheneum Bracops in Anderlecht, bleef hij heel zijn leven verknocht aan de gemeente waar hij is opgegroeid.
Na briljante rechtenstudies aan de ULB, stortte hij zich in de politiek en sleepte op 23-jarige leeftijd een eerste mandaat als provincieraadslid van Brabant in de wacht. Hij oefende dat mandaat uit van 1987 tot juni 1989.
Na de oprichting van het Gewest in 1989, drukte Jacques Simonet als fractieleider van de PRL zijn stempel op de werkzaamheden van het jonge Parlement, waarvan hij ondervoorzitter was van 1991 tot 1995.
Van 1992 tot 2003 was hij lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, waar hij voortdurend de belangen van zijn Gewest op federaal niveau verdedigde.
Hij werd daarvoor beloond, aangezien de jonge federale volksvertegenwoordiger, na de verkiezingen van 1999 werd gekozen tot minister-president van de regering. Hij oefende die functie uit tot in oktober 2000, toen hij zijn mandaat in de Kamer weer opnam.

Jacques Simonet heeft alle echelons van de wetgevende en uitvoerende macht doorlopen: in 2003 kreeg hij een mandaat als federaal staatssecretaris voor Europese Zaken en Buitenlandse Zaken. Hij deed afstand van dat mandaat om opnieuw de leiding van de Brusselse Hoofdstedelijke regering op zich te nemen van februari 2004 tot het einde van de zittingsperiode.

De burgemeester van Anderlecht was een noeste werker die dicht bij de mensen stond. Met zijn eeuwige glimlach om de lippen nodigde hij uit tot dialoog en stond hij open voor de mensen. Zijn medewerkers in de MR-fractie, die hij sinds de verkiezingen van 2004 leidde, de gemeente Anderlecht waarvan hij de burgervader was, en allen die hem gekend hebben, zijn in diepe rouw gedompeld om zijn veel te vroege heengaan, dat een grote leegte achterlaat.
Voorzitter Eric Tomas heeft namens het Parlement zijn zeer oprechte deelneming betuigd aan Simonets echtgenote en zijn familie.

Françoise Schepmans volgt Jacques Simonet op aan het hoofd van de MR-fractie

Françoise Schepmans, geboren op 18 juni 1960, groeide op in een gezin waar politiek centraal stond. Haar vader Jacques was directeur-generaal van het weekblad "Pourquoi Pas?", en in de periode 1970-1980 tevens een bekend hoofdredacteur.

Na haar rechtenstudies aan de Université Libre de Bruxelles, begon ze haar carrière als bestuurssecretaris in het ministerie van Buitenlandse Zaken. Gepassioneerd door de politiek, wordt Françoise Schepmans in 1988 gekozen als gemeenteraadslid om in 1989 voor het eerst schepen te worden, mandaat dat ze twaalf jaren zal bekleden.

In 1995 wordt ze Brussels volksvertegenwoordiger en zetelt ze ook in het Parlement de la Communauté française, waarvan ze van oktober 2001 tot juli 2004 het voorzitterschap waarneemt. Françoise Schepmans is er nu nog Eerste Ondervoorzitster.

Na de gemeenteraadsverkiezingen van december 2006, wordt Françoise Schepmans opnieuw schepen bevoegd voor handel, economie, energie en Franse cultuur.

Na het plotse overlijden van Jacques Simonet, wordt ze door de MR aangewezen als fractievoorzitster in het Brussels parlement.

Wat drijft Françoise Schepmans? "Zonder twijfel de bevordering van de burgerzin en inspraak van de burger in de besluitvorming. Via het Gewest de levenskwaliteit van de burger verbeteren (inzake openbare netheid, veiligheid, huisvesting, stadsvernieuwing, enz...). Via de Gemeenschap de emancipatie van het individu bevorderen en eenieder de kansen geven om zijn of haar toekomst zelf in handen te nemen."

BEZOEK VAN VOORZITTER ERIC TOMAS AAN ZAGREB

Op uitnodiging van mevrouw Tatiana Holjevac, voorzitter van de assemblee van de stad Zagreb, heeft Voorzitter Eric Tomas op 31 mei de plechtigheden ter gelegenheid van het feest van de Kroatische hoofdstad bijgewoond. Bij deze gelegenheid heeft hij ook het woord genomen voor een assemblee van hoogwaardigheidsbekleders van de Republiek Kroatië, waaronder een aantal ministers.

De twee voorzitters, die elkaar reeds eerder in Brussel ontmoetten, hebben hun gedachtewisseling over gemeenschappelijke bevoegdheden voortgezet.
Op vraag van mevrouw Holjevac, overhandigde onze Voorzitter aan de assemblee van Zagreb wetgevende teksten die recentelijk werden goedgekeurd op het vlak van zuivering van afvalwater. De Kroatische hoofdstad zou zich hierop kunnen inspireren voor de bouw van een waterzuiveringstation.

Ook de uiteenzetting van Eric Tomas over het GewOP, het gewestelijk ontwikkelingsplan, dat in april 1994 werd aangenomen en de kracht-

lijnen weergeeft inzake ruimtelijke ordening in het Brussels Gewest, heeft de aandacht van de gekozenen van Zagreb weerhouden. Gedachtewisselingen over dit onderwerp worden voortgezet.

De dag voordien heeft Eric Tomas tevens de gelegenheid gehad om de Belgische Ambassadeur in Zagreb, mevrouw Marie-Jehanne Roccas, die samen met andere vrouwelijke ambassadeurs gehuldigd werd, te feliciteren voor haar engagement in een programma dat huiselijk geweld wil bestrijden. In de landen van de Europese Unie zijn immers nog zo'n 20 procent vrouwen hiervan slachtoffer.

WIJZIGINGEN AAN DE TOP VAN DE ADMINISTRATIE VAN HET BRUSSELS PARLEMENT

Tijdens de plenaire vergadering van 4 mei 2007, is de heer Serge Govaert met onmiddellijke ingang, aangewezen als griffier (secretaris-generaal) van het Brussels parlement.
De heer **Serge Govaert**, licentiaat Germaanse filologie en geaggregeerde van het hoger secundair onderwijs van de ULB, nam sedert 16 juli 2005 reeds de functie van griffier a.i. waar, na de ziekte en het overlijden van mevrouw **Geneviève Cerexhe**, benoemd als griffier op 20 mei 2005. Hij was directeur van de wetgevende diensten sedert 1 juli 2005, en voordien, sedert 1989 revisor voor de vertaling naar het Frans en verantwoordelijke van de afdeling commissies & studies. Deze werkervaringen lieten hem toe het reilen en zeilen van de assemblee als geen ander onder de knie te krijgen.
Als bestuurder van *het CRISP (Centre de recherche et d'information socio-politiques)*, is hij eveneens auteur of coauteur van verschillende weekbladen van het CRISP en schrijft hij artikels voor verschillende kranten en tijdschriften, waaronder "le Monde diplomatique, la revue internationale de politique comparée", enz.

De heer **Guido Ghekiere**, adjunct-griffier (directeur-generaal) van het Brussels parlement, is verlof voorafgaand aan zijn rustpensioen toegekend. **Michel Beerlandt** is tijdens de plenaire vergadering van 1 juni 2007 aangeduid als zijn opvolger. De adjunct-griffier staat de griffier van het Brussels parlement bij en vervangt hem indien nodig.

De heer Ghekiere, doctor in de rechten van de KUL en ambtenaar van de Senaat van oktober 1978 tot oktober 1989, was adjunct-griffier van het Brussels parlement sedert oktober 1989, jaar waarin het Brussels gewest is opgericht. Hij heeft de assemblee zien evolueren, zowel inzake de wetgevende activiteiten als de personeelsformatie die in het begin slechts een tiental ambtenaren telde. Vandaag zijn er zo'n honderd ambtenaren werkzaam.
Tijdens de plenaire vergadering van 29 juni 2007 is hij hiervoor gehuldigd.

De nieuwe adjunct-griffier (directeur-generaal) **Michel Beerlandt** is licentiaat in de rechten, licentiaat in het notariaat en licentiaat in de politieke wetenschappen van de VUB. Hij is ook houder van een bijzondere licentie Europees en Internationaal recht en van een Master of Arts in de Oosteuropakunde van de VUB. Van 1982 tot 1989 was hij ambtenaar bij het Ministerie van Financiën. Sedert 1989 was hij bestuursdirecteur van de algemene diensten van het Brussels parlement. De dagelijkse werking van de assemblee kent voor hem geen geheimen meer.

Door zijn nauwe betrokkenheid bij de achtereenvolgende bouw- en verbouwingswerken van het parlement heeft hij bijgedragen tot de verruimde infrastructuur en het opmerkelijke karakter van het huidige parlementsgebouw. Hij trad in functie op 1 juli 2007. ■

Van links naar rechts : de heren Serge Govaert, Guido Ghekiere, Michel Beerlandt

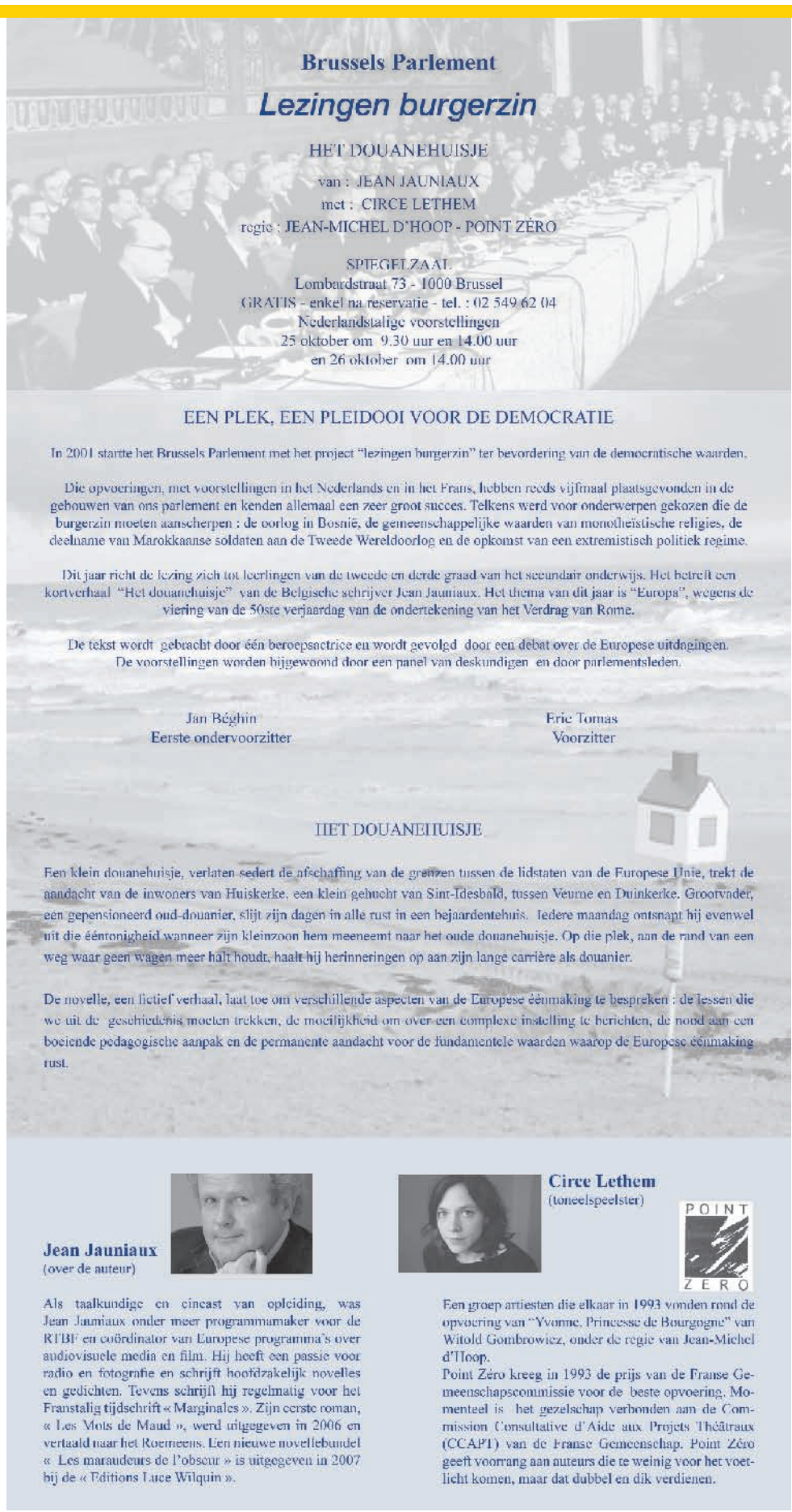

Brussels Parlement

Lezingen burgerzin

HET DOUANEHUISJE
van : JEAN JAUNIAUX
met : CIRCE LETHEM
regie : JEAN-MICHEL D'HOOP - POINT ZERO

SPIEGELZAAL
Lombardstraat 73 - 1000 Brussel
GRATIS - enkel na reservatie - tel. : 02 549 62 04
Nederlandstalige voorstellingen
25 oktober om 9.30 uur en 14.00 uur
en 26 oktober om 14.00 uur

EEN PLEK, EEN PLEIDOOI VOOR DE DEMOCRATIE

In 2001 startte het Brussels Parlement met het project "lezingen burgerzin" ter bevordering van de democratische waarden.

Die opvoeringen, met voorstellingen in het Nederlands en in het Frans, hebben reeds vijfmaal plaatsgevonden in de gebouwen van ons parlement en kenden allemaal een zeer groot succes. Telkens werd voor onderwerpen gekozen die de burgerzin moeten aanscherpen : de oorlog in Bosnië, de gemeenschappelijke waarden van monotheïstische religies, de deelname van Marokkaanse soldaten aan de Tweede Wereldoorlog en de opkomst van een extremistisch politiek regime.

Dit jaar richt de lezing zich tot leerlingen van de tweede en derde graad van het secundair onderwijs. Het betreft een kortverhaal "Het douanehuisje" van de Belgische schrijver Jean Jauniaux. Het thema van dit jaar is "Europa", wegens de viering van de 50ste verjaardag van de ondertekening van het Verdrag van Rome.

De tekst wordt gebracht door één beroepsactrice en wordt gevolgd door een debat over de Europese uitdagingen.
De voorstellingen worden bijgewoond door een panel van deskundigen en door parlementsleden.

Jan Béghin
Eerste ondervoorzitter

Eric Tomas
Voorzitter

HET DOUANEHUISJE

Een klein douanehuisje, verlaten sedert de afschaffing van de grenzen tussen de lidstaten van de Europese Unie, trekt de aandacht van de inwoners van Huiskerke, een klein gehucht van Sint-Idesbald, tussen Veurne en Duinkerke. Grootvader, een gepensioneerd oud-douanier, slijt zijn dagen in alle rust in een bejaardentehuis. Iedere maandag ontsnapt hij evenwel uit die éentonigheid wanneer zijn kleinzoon hem meeneemt naar het oude douanehuisje. Op die plek, aan de rand van een weg waar geen wagen meer halt houdt, haalt hij herinneringen op aan zijn lange carrière als douanier.

De novelle, een fictief verhaal, laat toe om verschillende aspecten van de Europese eenmaking te bespreken : de lessen die we uit de geschiedenis moeten trekken, de moeilijkheid om over een complexe instelling te berichten, de nood aan een boeiende pedagogische aanpak en de permanente aandacht voor de fundamentele waarden waarop de Europese eenmaking rust.

Jean Jauniaux
(over de auteur)

Als taalkundige en cineast van opleiding, was Jean Jauniaux onder meer programmamaker voor de RTBF en coördinator van Europese programma's over audiovisuele media en film. Hij heeft een passie voor radio en fotografie en schrijft hoofdzakelijk novelles en gedichten. Tevens schrijft hij regelmatig voor het Franstalig tijdschrift « Marginales ». Zijn eerste roman, « Les Mots de Maud », werd uitgegeven in 2006 en vertaald naar het Roemeens. Een nieuwe novellebundel « Les maraudeurs de l'obscur » is uitgegeven in 2007 bij de « Editions Luce Wilquin ».

Circe Lethem
(toneelspeelster)

POINT ZERO

Een groep artiesten die elkaar in 1993 vonden rond de opvoering van "Yvonne, Princesse de Bourgogne" van Witold Gombrowicz, onder de regie van Jean-Michel d'Hoop.
Point Zéro kreeg in 1993 de prijs van de Franse Gemeenschapscommissie voor de beste opvoering. Momenteel is het gezelschap verbonden aan de Commission Consultative d'Aide aux Projets Théâtraux (CCAPT) van de Franse Gemeenschap. Point Zéro geeft voorrang aan auteurs die te weinig voor het voetlicht komen, maar dat dubbel en dik verdienen.

Indien u een gratis abonnement wenst op deze publicatie,
stuur dan het onderstaande strookje volledig ingevuld terug naar het volgende adres:
Brussels Parlement – public relations
1005 Brussel – Fax 02 549 62 12

Naam: .....

Voornaam: .....

wenst een abonnement op de ***«Nieuwsbrief van het Brussels Parlement»***

Straat: .....
Nr .....
Postnummer: .....
Gemeente: .....
Datum: .....
Handtekening: .....

Verschijnt vier of vijf maal per jaar – Verantwoordelijke uitgever: Eric Tomas, Voorzitter – 1005 Brussel – Tel. 02 549 62 00
Fax: 02 549 62 12 – www.parlbruparl.irisnet.be – Lay-out en drukwerk: HAYEZ n.v. – 1080 Brussel – 02 413 02 00